

gaard mente jo, at han maaske ved Fremsettelsen havde tillagt det større valuta-mæssig Betydning, end han nu vilde tillægge det, idet Tallene synes at vise, at han ikke har haft Ret den Gang. Lovforslaget har at gøre med Beskatningsspørgsmaalet, Spørgsmaalet om, hvorledes man vil tage Pengene, men jeg er altsaa tilbøjelig til at mene, at det har meget lidt at gøre med hele Valutaspørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der talte paa det radikale Partis Vegne, var for saa vidt tilfreds med den Maade, hvorpaa vi har taget Tingene, som han erklærede, at han forstod den finansielle Nødvendighed for vore Handlinger, og han spurgte saa, hvorledes det vilde gaa senere med denne Lov. Jeg kan hertil sige, at det er min Mening, at den vil være en af dem, som vil gaa ind under de Skatteovervejelser, som kommer til Efteraaret, og at man der maa afveje den overfor eventuelt andre Maader at skaffe Penge paa. Skulde der være visse Positioner i den i øvrigt gældende Toldlov, som man af særlige Grunde kunde ønske forandret, har jeg heller ikke nogen Frygt for at gøre dette; jeg har mine Tanker om enkelte Punkter, og det er muligt, at de falder ret nær sammen med det ærede Medlems Tanker og Ønsker. Men jeg vil navnlig fremhæve, at denne Lov maa betragtes som en Lov, der skal under kraftig og sagkyndig Behandling til Efteraaret. I saa Henseende er jeg ganske enig med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem mente, at man burde have taget Grøntkonserves ud af denne Lov. Principielt er jeg ogsaa enig med ham deri, men der er med Realiseringen af dette Ønske forbundet en Del tekniske Vanskeligheder, som maaske er større, end det ærede Medlem i Øjeblikket ser, idet denne Toldsats paa Grøntkonserves ogsaa vedrører andre Grupper indenfor denne Lov end netop den, hvorunder Grøntkonserves er nævnt. Jeg har ikke Indtryk af, at den Grøntkonserves, der overhovedet bliver Tale om som Indførselsvare, spiller nogen Rolle for den almindelige Befolknings Forbrug. Vi har her i Landet en ikke ringe Konservesindustri, mange Landmænd dyrker Konservesarter, idet de finder, at det er en god Anvendelse af deres Areal, og jeg tror vi har saa meget af denne Industri og denne Dyrkning, at der egentlig ikke er nogen nær Forbindelse mellem den Pris, der i Øjeblikket betales for danske Konservesarter, og den Pris, der maatte betales ifølge den Told, som findes i Loven.

Jeg tror, det er nærmest en fiktiv Toldsats for den paagældende Del af Forbruget.

Derimod indeholder den samme Position andre Varer, som jeg anser for at være af betydelig mere luksuøs Karakter, og med Hensyn til dem vil jeg tro, at Toldsatsen betyder, at der vil komme et noget mindre Kvantum ind end ellers, og man vil komme til at betale højere Told end ellers. Det er jo ikke let at vide, hvad der vil ske, idet vi ikke kan faa detaillerede statistiske Oplysninger, saa at vi i saa Henseende nøjagtigt kan afgrænse hver enkelt Varegruppe, men for selve Grøntkonserves — og her tænker jeg navnlig paa Konservesarter — tror jeg ikke, at hele denne Toldlov har nogen praktisk Betydning, jeg tror, det ærede Medlem derfor i nogen Grad overvurderer den Værdi og den Betydning, det vilde have at faa strøget dette Punkt. Jeg kan godt sige, at jeg er ikke uenig med ham i det principielle Synspunkt, jeg tror blot, Forholdet har mindre Betydning, end han tror i Øjeblikket, for de Interesser, han vistnok ønsker at varetage.

Det ærede Medlem Hr. Steen fremsatte det Spørgsmaal, om jeg vilde gaa med til at forhøje Beskyttelsen for indenlandsk Tobak, idet man ovre i Middelfart ikke var tilfreds med den Beskyttelse paa en Krone pr. kg, som man nu faar for Tobaksdyrkning, men gerne vilde have halvanden Krone. Jeg skal sige dertil, at dette Punkt ikke er noget, der for mig spiller nogen stor Rolle. Overhovedet tror jeg ikke, det har nogen finansiell Betydning, saa som Finansminister skal jeg i og for sig ikke have noget imod, at de faar denne højere Beskyttelse, hvis det høje Ting maatte ønske det. Min Tanke har været, at jeg vilde retablere det gamle Forhold mellem Afgiften paa indenlandsk og udenlandsk Tobak, idet begge Sætter blev forhøjet. Skulde Tinget ønske at faa et andet Forhold, skal jeg for mit Vedkommende ikke modsætte mig et Ændringsforslag i den Retning.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard søgte at indlede en almindelig Debat om hele den økonomiske Situation. Jeg tror ikke, at dette Forslag bør give Anledning til en saadan Debat. Som jeg allerede har antydnet før, mener jeg, at dette Forslag er af en ganske speciel Art, kun har finansiell Interesse for Statskassen og i hvert Fald kun i meget ringe Omfang kan tænkes at have Betydning for vor almindelige økonomiske Situation, Valutasituationen. Naturligvis har alle økonomiske Forhold en vis Betydning for dette Forhold, men det